

ŠTO POSLIJE SLAVLJA?

Nismo li svi u životu doživjeli onaj trenutak kada smo poslije nekog slavlja u obitelji, na poslu ili nekom drugom mjestu, sjeli i uzdahnuli: „Ah, konačno je gotovo!“ Slijedilo bi iza toga pospremanje prostora i čišćenje kako bi ostavili iza sebe uredan prostor kao što smo ga i našli. Odnosi li se takav stav baš na svako slavlje i na svaki način života? Naime, što je sa slavljima u crkvi? Trebamo li jednako postupiti i poslije proslava naših župnih blagdana, Uskrsa, Božića...? Jer, kada sve prođe, mi bi trebali pospremiti i očistiti ne samo prostorije već i svoje duše i svoja srca. I vratiti u prijašnje stanje.

Možda je upravo u takvom stavu problem kod nas vjernika. Sve očistiti i ostaviti kako je bilo! Zapravo treba učiniti nešto drugo. Taj prostor života koji mi rezerviramo za naša slavlja, te mislimo kako smo s time pokazali koliko smo vjernici, nek ostane otvoren i za onaj drugačiji, svakodnevni život. Mi smo u našoj župi proslavili svetkovinu sv. Nikole Tavelića, župnog zaštitnika. Bilo je lijepo, sve smo opet pospremili i vratili u prijašnje stanje! Da li je to dovoljno? Ajmo u taj prostor slavlja pustiti i onaj život po kojem ćemo pokazati jesmo li dostojni Krisovi učenici!

U posljednoj rečenici današnjeg evanđeoskog odlomka dana nam je poruka za ovo vrijeme u kojem se nalazimo i za rješenja problema koji su se pojavili u našem narodu. Isus kaže svojim: *„Svi će vas zamrziti zbog imena mojega. Ali ni vlas vam s glave neće propasti. Svojom ćete se postojanošću spasiti.“*

Božidar J. Tenšek, župnik
17.11.2013.